

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2018/9 4.03.2018

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

**Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie!
Święty Kościele we Wręczycy!**

„Tak bowiem Bóg umiłował świat,
że swego Jednorodzonego Syna dał,
aby każdy, kto w Niego wierzy,
nie zginął, ale miał życie wieczne.”
(J 3, 16)

Bóg dał Syna. A ten Syn wszedł do Świątyni i powywracał stoły, ludzi powyganiał. Słyszałem kilka razy w życiu przestrogę, mniemam że od życzliwych, że jeśli nie zmienię postępowania, to powyganiam ludzi z kościoła. Każda taka sytuacja prowokowała mnie do rachunku sumienia. Liczenie wiernych w parafiach, w których posługiwałem mówiły co roku coś odwrotnego, ale to nie przeszkadzało mi w szukaniu właściwych ścieżek. Jaki jest cel? Moje codzienne bycie darem dla Was nie jest dla dużej liczby ludzi w kościele, ale w niebie i nieba w Nas już dziś!

Wciąż z uwagą śledzę postępy naszych młodych kandydatów do bierzmowania. Wiele się dzieje w ich sercach. Poszukują swojej drogi. Niestety wciąż odkrywam braki w ich codziennym przeżywaniu wiary. Proszę wszystkich o mobilizację do rozmowy i świadectwa wobec nich. Zachęcajcie ich także Waszym przykładem do częstej spowiedzi św. Ja byłem dwa tygodnie temu i wybieram się jutro, a Wy?

Nie bójcie się jak Jezus dawać wyrazistego i jednoznacznego świadectwa!

ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Opatrzność Boża co roku daje nam Wielki Post: możliwość powrotu do Pana całym sercem i całym życiem.” (1.03.2018)

Święta myśl:

„Celem prawdziwego postu jest spożywanie prawdziwego pokarmu, którym jest pełnienie woli Ojca (J 4, 34). Skoro Adam nie posłuchał nakazu Boga, by nie spożywać owocu z drzewa poznania dobra i zła, człowiek wierzący poprzez post pragnie z pokorą zawierzyć się Bogu, ufając w Jego dobroć i miłosierdzie.” (Benedykt XVI)

Papieska intencja ewangelizacyjna na marzec 2018: Aby cały Kościół uznał pilną potrzebę formacji do rozeznania duchowego w aspekcie indywidualnym i wspólnotowym.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś, w III Niedzielę Wielkiego Postu, prosimy Boga, by przyjął „nasze pokorne przyznanie się do przewinień, które obciążają nasze sumienia” i podźwignął nas „w swoim miłosierdziu”.
2. W uroczystościach pogrzebowych śp. Ks. Kanonika Proboszcza Mirosława Sikory w naszym kościele wzięło udział wielu gości (między innymi ks. Bp Andrzej Przybylski i stu kilkunastu księży) i ponad dwustu parafian. Dziękujemy Scholi Liturgicznej Domine Jesu, chórowi parafialnemu, orkiestrze GOK, pocztom sztandarowym, dużej delegacji Szkoły Podstawowej za uświetnienie uroczystości. Dodatkowo dziękujemy Górnikom i Strażakom, którzy wraz ze sztandarami reprezentowali nas we wtorek w Zawierciu.
3. Dziś o 10:00 odbędzie się spotkanie rodziców i dzieci pierwszokomunijnych.
4. Nadal zachęcamy do publikowania w „Oblubieńcu” swoich wspomnień o Księdzu Proboszczu. Jeśli będzie ich odpowiednia ilość powstanie z nich „Parafialna księga wspomnień o Pasterzu”.
5. Trwa zbiórka ofiar na pomoc organizacji „Posiłki Maryi”. Ofiary składamy do skrzynki, które znajduje się pod chórem przy figurze św. Izydora.
6. Nabożeństwo Drogi krzyżowej odprawiamy w piątki o 16:30 dla dzieci, a o 17:15 dla młodzieży i dorosłych. Nabożeństwo Gorzkich Żali – kontemplacja Miłości Ukrzyżowanej – w niedzielę o 16:30.
7. Nasze parafialne rekolekcje będziemy przeżywać od 14 do 17 marca. Pamiętajmy o zarezerwowaniu sobie czasu na te ćwiczenia duchowne, abyśmy mogli doświadczyć odnowy i przygotować się należycie do najważniejszych dni w roku, jakimi jest Triduum Paschalne, czas naszego przechodzenia ze śmierci do życia. Nasze dzieci przeżyją szkolne rekolekcje w dniach od 14 do 16 marca.
8. Polecamy najnowszy numer „Niedzieli”. Zawiera między innymi ciekawy wywiad z ks. Krzysztofem Marcjanowiczem, nowym ceremoniarzem Ojca Świętego. Warto również przeczytać rozmowę z Palomą Gomez Borrero, kobietą, dziennikarką, która przez lata towarzyszyła we wszystkich podróżach zagranicznych św. Janowi Pawłowi II. Redakcja dedykuje ten wywiad wszystkim kobietom z okazji ich święta. W bieżącym numerze czasopisma znajdziemy też rozmowę z kardynałem Ernestem Simonim z Albani, który 28 lat spędził w komunistycznym więzieniu.
9. W najbliższy piątek odbędzie się na całym świecie akcja 24-godziny dla Pana.
10. We wtorek został wykonany przelew pierwszej raty w wysokości 10 tys. Euro. W ubiegłym tygodniu wpłynęło około 850 zł z ofiar parafian i 2000 zł z moich oszczędności. Kolejną ratę w wysokości 11 tys. zł trzeba zapłacić do końca marca. Nadal pozostajemy dłużni 35 tys. zł pewnej rodzinie z naszej parafii.

SPOWIEDŹ - ADORACJA - MODLITWA

24

GODZINY DLA PANA

Młodzi przed Panem

9/10 marca 2018 r. od godz. 18.00

Rozpoczęcie 9 marca 2018 r.
18.00 - Eucharystia, 19.00 - Nabożeństwo Pokutne

MIEJSCE:

CZĘSTOCHOWA, Parafia p.w. NMP Zwycięskiej, ul. Słowackiego 19/21

RADOMSKO, Parafia p.w. NMP Królowej Polski, ul. Piastowska 45

WIELUŃ, Parafia p.w. św. Stanisława BM, ul. 18 Stycznia 50

ZAWIERCIE, Parafia p.w. NMP Królowej Polski, ul. Paderewskiego 28

MOŻLIWOŚĆ ADORACJI I SPOWIEDZI PRZEZ CAŁĄ DOBĘ.

MIŁOŚĆ CZEKA NA CIEBIE

Papież Franciszek w ubiegłą środę

kontynuując cykl katechez o Mszy św.

mówił o przygotowaniu darów oraz modlitwie nad darami.

Drodzy bracia i siostry, dzień dobry!

Dzisiejsza audyencja odbędzie się w dwóch różnych miejscach: my gromadzimy się tutaj w auli Pawła VI, a inna grupa w bazylice watykańskiej. Zgłosiło się was wielu, a nie można było dziś spotkać się na placu św. Piotra. Wydaje się bowiem, że jest dziś dość chłodno. Lepiej odbyć audyencję pod dachem. Grupa obecna

**PAPIEŻ
FRANCISZEK**

w bazylice śledzi na telebimach nasze spotkanie tutaj w auli. Pozdrowmy ją brawami!

Po Liturgii Słowa – o której rozważaliśmy w minionych katechezach – następuje inna konstytutywna część Mszy św., którą jest Liturgia Eucharystyczna. W niej przez święte znaki, Kościół stale uobecnia ofiarę nowego przymierza przypieczętowanego przez Jezusa na ołtarzu krzyża (por. Sobór Watykański II. VAT. II, Konst. Sacrosanctum Concilium, 47). Krzyż był pierwszym ołtarzem chrześcijańskim. Kiedy podchodzimy do ołtarza, aby sprawować Mszę św. naszą

pamięcią powracamy do ołtarza krzyża, gdzie dokonana została pierwsza ofiara. Kapłan, który podczas Mszy św. uobecnia Chrystusa dokonuje tego, co sam Pan uczynił i powierzył swoim uczniom podczas Ostatniej Wieczerzy: wziął chleb i kielich, odmówiwszy dziękczynienie, dał uczniom, mówiąc: „Bierzcie i jedzcie ... pijcie: to jest ciało moje... to jest kielich krwi mojej. To czyńcie na moją pamiątkę”.

Kościół posłuszny nakazowi Jezusa, ułożył Liturgię Eucharystyczną w wydarzenia odpowiadające słowom i gestom, jakich On dokonał w przeddzień swojej męki. Tak więc, w przygotowywaniu darów, przynoszone są na ołtarz chleb i wino, czyli elementy, które Chrystus wziął w swoje ręce. W Modlitwie Eucharystycznej dziękujemy Bogu za dzieło odkupienia, a dary stają się Ciałem i Krwią Chrystusa. Potem następuje łamanie chleba i Komunia św., poprzez które możemy przeżywać doświadczenie Apostołów, którzy otrzymali dary eucharystyczne z rąk samego Chrystusa (por. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego, 72).

Zatem pierwszemu gestowi Jezusa: „Wziął chleb i kielich z winem”, odpowiada więc przygotowanie darów. Jest to pierwsza część Liturgii Eucharystycznej. Dobrze, aby to wierni przekazywali kapłanowi chleb i wino, ponieważ oznaczają one duchową ofiarę Kościoła zgromadzonego tutaj na Eucharystię. Chociaż dzisiaj „wierni tak jak dawniej nie składają już chleba i wina przeznaczonych do liturgii ze swoich własnych darów, obrzęd przyniesienia ich do ołtarza zachowuje swoją wymowę i duchowe znaczenie” (tamże, 73). I w związku z tym znamienne jest, że biskup święcąc nowego kapłana, gdy przekazuje mu chleb i wino, mówi: „Przyjmij dary ludu świętego, które mają być ofiarowane Bogu” (Pontificale Romano – Obrzęd święcenia biskupów, kapłanów i diakonów). Zatem w znakach chleba i wina wierni przekazują swoją ofiarę w ręce kapłana, który składa ją na ołtarzu lub stole Pańskim „będącym ośrodkiem całej Liturgii eucharystycznej” (Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego, 73). Zatem ołtarz stanowi centrum Mszy św., a ołtarzem jest Chrystus. Zawsze trzeba spoglądać na ołtarz będący centrum Mszy św. W „owocu ziemi i pracy rąk ludzkich”, jest zatem ofiarowane przyrzeczenie wiernych, by czynić z siebie, posłusznych Słowu Bożemu, „ofiarę, która podobała by się Bogu Ojcu Wszechmogącemu”, „na pożytek nasz i całego Kościoła świętego”. W ten sposób „Życie wiernych, ...ich cierpienia, modlitwy i praca łączą się z życiem, uwielbieniem, cierpieniami, modlitwami i pracą Chrystusa i z Jego ostatecznym ofiarowaniem się oraz nabierają w ten sposób nowej wartości” (Katechizm Kościoła Katolickiego, 1368).

Oczywiście, nasza ofiara nie jest czymś wielkim. Pan prosi nas o niewiele, a daje nam tak wiele. Żąda od nas niewiele w zwyczajnym życiu dobrej woli. Chce od nas otwartości, woli bycia lepszymi. I aby dać nam siebie samego w Eucharystii chce od nas tych ofiar symbolicznych, które staną się później Jego ciałem i krwią. Obraz tego ofiarniczego ruchu modlitewnego stanowi kadzidło, które wyczerpując się w ogniu, wyzwala wonny dym, który wznosi się ku górze: okadzenie darów, jak to się czyni w dniach świątecznych, okadzenie krzyża, ołtarza, kapłana i ludu kapłańskiego widzialnie ukazuje więź ofiarną łączącą wszystkie te rzeczywistości z ofiarą Chrystusa (por. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego, 75). Pamiętajmy, że pierwszym ołtarzem jest krzyż.

Wyraża to również modlitwa nad darami. Kapłan prosi w niej Boga, aby przyjął dary, które składa mu Kościół, modląc się o owoc cudownej wymiany między naszym ubóstwem a Jego bogactwem. W chlebie i winie składamy Jemu ofiarę naszego życia, aby było przekształcone przez Ducha Świętego w ofiarę Chrystusa i stało się z Nim jedną ofiarą duchową, miłą Ojcu. Kończąc w ten sposób przygotowanie darów przygotowujemy się do Modlitwy eucharystycznej (por. tamże, 77).

Oby duchowość daru z siebie, której uczy nas ten moment Mszy św. rozjaśniała nasze dni, relacje z innymi, to co czynimy, napotykanie cierpienia, pomagając nam budować miasto doczesne w świetle Ewangelii. Dziękuję.

Cenne myśli

„Z rzeczy świata tego zostaną tylko dwie,
Dwie tylko: poezja i dobroć... i więcej nic...”
(C. K. Norwid)

Pomyśl, bracie: może być tak,
że raz tylko i nigdy więcej
przejdzie obok i da ci znak
Chrystus żywy z krzyżem na ręce.
Choćbyś trądem zwarzoną miał krew,
krzykiem: chcę – zatrzymasz Go. Stanie.
Wtedy, bracie, jak ogień z drew
buchnie w tobie miłość bez granic...
Pomyśl, bracie, może być też,
że raz tylko będzie cię mijał -
przejdiesz obok, pójdiesz pod wiatr,
byle dalej Światła i Krzyża.
Że zębami rozgryziesz krzyk,
który mogłeś tylko ty wyzwolić -
wtedy, bracie, już nigdy i nikt
nawet Chrystus... bez twojej woli...
(M.J. Kononowicz „Łasce naprzeciw”)

Gorąco zachęcamy do nadsyłania na oblubieniec@parafiiawreczyca.pl tekstów,
którymi warto podzielić się z innymi. Anna Knopik

Patroni do poznania

(dla wybierających imię)

Święty Kazimierz, królewicz

Święty Kazimierz

Kazimierz urodził się 3 października 1458 r. w Krakowie na Wawelu. Był drugim z kolei spośród sześciu synów Kazimierza Jagiellończyka. Jego matką była Elżbieta, córka cesarza Niemiec, Albrechta II. Pod jej opieką Kazimierz pozostawał do dziewiątego roku życia. W 1467 r. król powołał na pierwszego wychowawcę i nauczyciela swoich synów księdza Jana Długosza, kanonika krakowskiego, który aż do XIX w. był najwybitniejszym historykiem Polski. "Był młodzieńcem szlachetnym, rzadkich zdolności i godnego pamięci rozumu" - zapisał Długosz o Kazimierzu. W 1475 r. do grona nauczycieli synów królewskich dołączył znany humanista, Kallimach (Filip Buonacorsi). Król bowiem chciał, by jego synowie otrzymali wszechstronne wykształcenie. Ochmistrz królewski zaprawiał ich również w sztuce wojennej.

W 1471 r. brat Kazimierza, Władysław, został koronowany na króla czeskiego. W tym samym czasie na Węgrzech wybuchł bunt przeciwko tamtejszemu królowi Marcinowi Korwinowi. Na tron zaproszono Kazimierza. Jego ojciec chętnie przystał na tę propozycję. Kazimierz wyruszył razem z 12 tysiącami wojska, by poprzeć zbuntowanych magnatów. Ci jednak ostatecznie wycofali swe poparcie i Kazimierz wrócił do Polski bez korony węgierskiej. Ten zawód dał mu wiele do myślenia.

Po powrocie do kraju królewicz nie przestał interesować się sprawami publicznymi, wręcz przeciwnie, został prawą ręką ojca, który upatrywał w nim swego następcę i wciągał go powoli do współrządzenia. Podczas dwuletniego pobytu ojca na Litwie Kazimierz jako namiestnik rządził w Koronie. Obowiązki państwowe umiał pogodzić z bogatym życiem duchowym. Wezwany przez ojca w 1483 r. do Wilna, umarł w drodze z powodu trapiącej go gruźlicy. Na wieść o pogorszeniu się zdrowia Kazimierza, król przybył do Grodna. Właśnie tam, "opowiedziawszy dzień śmierci swej tym, którzy mu w niemocy służyli [...], ducha Panu Bogu poleciwszy wypuścił 4 dnia marca R.P. 1484, lat mając 26" - napisał ks. Piotr Skarga. Pochowano go w katedrze wileńskiej, w kaplicy Najświętszej Maryi Panny, która od tej pory stała się miejscem pielgrzymek.

Kiedy w 1602 r. z okazji kanonizacji otwarto grób Kazimierza, jego ciało znaleziono nienaruszone mimo bardzo dużej wilgotności grobowca. Przy głowie Kazimierza zachował się tekst hymnu ku czci Maryi *Omni die dic Mariæ* (Dnia każdego sław Maryję), którego autorstwo przypisuje się św. Bernardowi (+ 1153). Wydaje się prawdopodobne, że Kazimierz złożył ślub dozgonnej czystości. Miał też odrzucić proponowane mu zaszczytne małżeństwo z córką cesarza niemieckiego, Fryderyka III. Uroczystości kanonizacyjne odbyły się w 1604 r. w katedrze wileńskiej. Św. Kazimierz jest jednym z najbardziej popularnych polskich świętych. Jest także głównym patronem Litwy. W diecezji wileńskiej do dziś zachował się

zwyczaj, że w dniu św. Kazimierza sprzedaje się obwarzanki, pierniki i palmy; niegdyś sprzedawano także lecznicze zioła (odpustowy jarmark zwany Kaziukami). W 1948 r. w Rzymie powstało Kolegium Litewskie pod wezwaniem św. Kazimierza. W tym samym roku Pius XII ogłosił św. Kazimierza głównym patronem młodzieży litewskiej.

[brewiarz.pl]

Intencje Mszalne

Niedziela 4.03 – III Niedziela Wielkiego Postu

7:30 Wypominki

8:00 1) Msza św. za zmarłych wymienionych w wypominkach rocznych

2) Zdzisława Lamika (1r.), Kazimierę i Stanisława Wąsów

10:00 + Leona (20 r.) i Janinę Misztalów

12:00 Za parafian

16:30 Gorzkie żale

17:00 + Mariana i Janinę Loch, Eugeniusza i Annę Głąbów

Poniedziałek 5.03

7:00 + Wacława Pelikana od Zakładu Pogrzebowego Gibert

18:00 + Kazimierę (50 r.) i Adama (20 r.) Kotów

Wtorek 6.03

18:00 + Mariannę (12 r.), Tadeusza Krok, Aleksandra Krysiaka od rodziny Karczewskich

Środa 7.03

- 18:00**
- 1) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
 - 2) O Boże błogosławieństwo dla fundatorów organów piszczalkowych
 - 3) + Eleonorę, Antoniego Hyrów
 - 4) + Janinę (r.), Józefa Kaletów
 - 5) + Władysława Chadriana od rodziny Sośniaków z Szarlejki
 - 6) + Eugeniusza Kozaka od Małgorzaty, Jacka i Dawida Pilaków
 - 7) + Wacława Pelikana od rodziny Wcisło
 - 8) + Halinę Ogląza od dyrektora Szkoły Podstawowej SPSK w Lgocie, Renaty Szymonik
 - 9) + Bronisława (30 r.), Annę, Ignacego, Stefanię, Alojzego Janików, Mariannę, Franciszka, Jana, Stefana, Romana, Józefa, Władysława Głąbów
 - 10) + Jana Musiela (18 r.)
 - 11) + Jana Parkitnego od cioci Ani z mężem i dziećmi
 - 12) + Kazimierza Pilarza (9r.), Lucjana, Eufrozynę, Janinę Soluchów

Czwartek 8.03

7:00 + ks. kan. Mirosława Sikorę od mieszkańców z ul. 3-Maja

18:00 + Helenę Pietrzak od Barbary i Adama Kaletów z rodziną

Piątek 9.03

16:30 Droga krzyżowa dla dzieci

17:15 Droga krzyżowa dla młodzieży i dorosłych

18:00 1) + Aleksandra Krysiaka od rodzin Zasada, Stramskich, Wolbiś
2) + Halinę Ogłaza od kolegów z pracy syna Roberta

18:40 Adoracja Najświętszego Sakramentu do 21:00

Sobota 10.03

9:00 + Marię Cekiera od Elżbiety i Andrzeja Kałów

18:00 + Stanisławę (r.), Stefana, Zdzisława Ściubidłów

Niedziela 11.03 – IV Niedziela Wielkiego Postu

8:00 + Marię i Stefana Knopików oraz ich rodziców

10:00 + Józefa (10 r.), Marcjanę, Władysława, Alfredę Czapników, Annę, Piotra,
Wandę Gładyszów, Krystynę, Józefa Matysiaków

12:00 Za parafian

16:30 Gorzkie żale

17:00 + Bartosza Flaka

Msze św. w Niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00 (poniedziałki i czwartki, od września do czerwca), 9:00 (soboty),

18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Droga krzyżowa dla dzieci – piątek o 16:30; dla młodzieży i dorosłych – piątek o
17:15; Gorzkie żale – niedziela o 16:30

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:00

Próby chóru czwartek, 19:20 - 21:20

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku 7:40; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – wtorek o 16:00, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży
– piątek o 19:00, Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00, Żywy Różaniec - pierwsza
niedziela miesiąca o 9.00, Dzieci Boże - sobota o 11:00

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 18:00

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku od
17:00 do 19:20 i w soboty od 10:15 do 12:00

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafiwreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiwreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881